

גדעון סער

שר החינוך

שר החינוך, גדעון סער, החל את דרכו כעיתונאי בשבועון "העולם הזה" ולאחר מכן בעיתון "חדשות". את הקריירה הציבורית שלו החל כעוזר היועץ המשפטי לממשלה, ואחר כך כעוזר פרקליטת המדינה. גדעון סער ריכז את עבודת "ועדת וינוגרד", להסדרת פרסומים מחקירות משטרה וגופים אחרים. בשנים 1998-2002 שימש כמזכיר הממשלה. בשנת 2002 נבחר גדעון סער לכנסת ה-16 ופעל שם רבות לביצור שלטון החוק. "חוק איסור כפל תפקידים" שנועד לסתום פירצה מקדמת שחיתות, מזוהה במפורש עם פעילותו הפרלמנטרית של גדעון סער. כך גם "חוק העלאת אחוז החסימה" ו"חוק הגנה מן הצדק", המאפשר לבית המשפט לבטל כתב אישום, אם השתכנע כי ניהול ההליך הפלילי עומד בסתירה לעקרונות של צדק והגינות משפטית.

גדעון סער זכה להערכה רבה של הציבור מעת שדחף, ללא הרף, לקידום חקיקה המחייבת רוב מיוחס בעת בחירת שופטים לבית המשפט העליון. הוא גם עמד על כך, כי הרכב שופטי ביהמ"ש העליון חייב להיות הרכב פלורליסטי. לאחרונה נאבק גדעון סער בכוונת אלה שמבקשים לבטל את "חוק סער", כדי לאפשר בחירת שופטים שאינם עומדים בקריטריונים שנקבעו בחוק. במאבק זה מצטייר גדעון סער במפורש, כמי שנלחם על כבודו של שלטון החוק.

עם תחילת כהונתו כשר החינוך, העדיף גדעון סער לבחור מנכ"ל מקצועי לניהול המשרד. במעשה זה הוא גילה אומץ פוליטי נדיר במחוזותינו, כאשר עמד מול לחציהם של אנשי מפלגתו, שתבעו ממנו למנות לתפקיד אדם ראוי מקרב שורות מפלגתו. במושב הכנסת האחרון טרפד השר סער את "חוק גפני", שנועד על פניו, להעניק עדיפות תקציבית למוסדות חינוך חרדיים, על חשבון בתי הספר הממלכתיים. גם כאן התייצב גדעון סער, נגד מה שנראה לו ולאחרים כמחטף מפלגתי לא צודק הטובל בשחיתות.

על היותו פוליטיקאי נקי כפיים ומי שלא דבק בו עד היום שום רבב; על פעילותו למען ביצור שלטון החוק; ועל עמידתו הנחרצת מול לחצים למינויים פוליטיים בלתי-ראויים, החליטה "ועדת האות" - פה אחד - להעניק לשר גדעון סער את "אות אומץ" לשנת 2009.

